

**עפ"ת 48259/11/23 - שלומי ש. שדה, נגד מדינת-ישראל, תבעורה
חיפה**

בית המשפט המחויז ב חיפה שבתו כבית-משפט לעורורים פליליים

עפ"ת 48259-11-23 שלומי שלום שדה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 10155935611
בפני כבוד השופט מאزن דאוד
המעערר: שלומי ש. שדה,

- נגד -
המשיבה: מדינת-ישראל, תבעורה חיפה

ב"כ המערער: המערער עצמו (עו"ד)

ב"כ המשיבה: עו"ד אופיר כהן מפרקליות חיפה - פליי

פסק דין

מבוא:

1. לפניו עורך על פסק דיןו של בית משפט השלום לתבעורה בחיפה, (להלן: "בימ"ש קמא"), אשר ניתן על ידי השופט רונה פרסון, בתיק תת"ע 21-03-5264.

הכרעת הדין ניתנה ביום 7.3.23 וגורר הדין ניתן ביום 22.6.23.

הહליך בבית משפט קמא:

2. המערער הובא לדין בבית משפט קמא בגין עבירה של אחיזה או שימוש בטלפון, שלא באמצעות דיבורית, בעת הנהיגה, בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התבעורה, התשכ"א - 1961.

3. עסקין בעבירה מסווג ברירת משפט אשר המערער, עו"ד במקצועו, בחר להגיש בקשה להישפט,

משכך נפתח התקיק בביבם"ש קמא.

.4. בכתב האישום נטען כי המערער נהג ביום 28.6.20, בכביש 22, ברכב פרטי מסוג "ניסאן", ובעת שהרכב היה בתנועה אחוז או השתמש בטלפון, שלא באמצעות דיבורית.

.5. המערער, כפר בעובדות כתב האישום וטען כי נהג ברכב עם מערכת מולטימדיה משוכנתת וכי שהשוטר עצר אותו הוא היה בעיצומה של שיחת טלפון (באמצעות מערכת המולטימדיה) עם עו"ד אחר וכי לא יתכן שהשוטר יכול היה להבחן בו ממקום עמידתו, משכך נקבע התקיק לשימוש ראיות.

.6. ביום"ש קמא לאחר ששמע את השוטר שערק את הדו"ח ואת המערער והתרשם מהם ולאחר שע"ן בדו"ח שערק השוטר (ת/1) וזכה בסרטון (ת/2) אשר צולם עם עצירת רכבו של המערער, באמצעות מצלמת הגוף של השוטר, הגיע לכל מסקנה כי עובדות כתב האישום הוכחו בפנוי מעבר לספק סביר.

בימ"ש קמא נקבע כי עדותו של השוטר עקבית ומהינה ואילו עדותו של המערער אינה משכנעת ואני מחזקת את גרסתו, משכך ביכר ביום"ש קמא את גרסת השוטר על פני גרסת המערער וקבע כי המשיבה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לספק סביר ולכן הרשייע את המערער בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

.7. לאחר שבימ"ש קמא שמע את הטיעונים לעונש גזר על המערער קנס בסך 2000 ל"נ ופסילה לתקופה של חודש על תנאי למשך 3 שנים.

טענות הצדדים:

.8. המערער מiquid את הערעור על הכרעת הדיון וטען כי לא היה כל מקום להרשייע בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום. לטענותו, שגה ביום"ש קמא עת העדיף את גרסת השוטר על פני גרסת המערער, כאשר עדות השוטר הינה עדות ייחודית שאינה מתיחסת כלל עם העובדות ביום האירוע וכאשר אין בידי המשיבה ولو ראייה אחת המתעדת את המערער עם מכשיר הטלפון ביד. עוד טען כי השוטר לא קיים את ההנחהות המשפטית ולא תיעד באופן מלא את פרטי הטלפון בו אחוז לכארה המערער ולא תיעד כל שימוש שנעשה באותו מכשיר אם אכן נעשה.

.9. אשר לגזר הדיון, טען המערער כי שגה ביום"ש קמא עת העניש אותו לשלם קנס בסך 2000 כאשר הקנס המקורי, ברירת המחדל, עמד על סך של 1000 ל"נ. עוד טען כי שגה ביום"ש קמא עת הטיל עליו חודש פסילה על תנאי למשך 3 שנים. לטענותו, ביום"ש קמא הטיל עליו עונש כבד יותר מהעונש שניתן בעת מתן הודעת הקנס, אך ורק בשל העובדה שבחור להנות מזכות הגישה לערכאות ולפנות בבקשת

להישפט כדי להוכיח את טענותיו.

10. מנגד, סבורה המשיבה כי דין הערעור להידחות על שני חלקיו. המשיבה טענה כי הערעור מתמקד על ממצאים שבעובדה, שכיוון עריכת הערעור אינה נוטה להטערב. עוד טענה כי הכרעת הדין מנומקת ומפורטת שניתנה לאחר שבימ"ש קמא מצא שודות השוטר עקבית ומהימנה ולאחר שהמערעור עצמו אישר שבسرطان רואים שברכב יש מתקן לטלפון אבל טלפון לא היה במתkan וגם אישר שהיה טלפון על הכסא ושבטא הcpfot יש טלפון נוסף, דבר שמחזק את המפורט בדי"ח השוטר.

11. אשר לעונש, טענה המשיבה כי למרות עברו התעבורתי של המערעור, שלחוותו לא פחות מ- 50 הרשותות קודמות, הרי העונש מתחשב מאוד בהינתן העובדה שלא הוטל רכיב פסילה בפועל.

דין והכרעה:

12. לאחר שעניינו בהודעת הערעור, בפסק דין של ביום"ש קמא ושמעתו את טענות הצדדים, אני מחייב לדוחות את הערעור על פסק הדין ולהלן נימוקי.

5129371

13. הלכה ידועה היא, כי אין זו מדרכה של עריכת הערעור להתערב במקרים עובדה ומהימנות אשר נקבעו על ידי העריכאה הדינונית. זאת נוכח היתרון המוקנה לעריכאה הדינונית אשר יכולה להתרשם באופן ישיר ובלתי אמצעי מן הדים שבאו לפניה וממהימנותם. משכך, התערבות עריכאת הערעור בעניינים כגון דא תהא שמורה למקרים חריגים וווצאי דופן - ראו לעניין זה ע"פ 10432/05 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 16 (18.6.2007); ע"פ 8470/19 **מדינת ישראל נ' בורובסקי**, פסקה 14 (25.8.2021); ועניינוינו אינם נמנים עם שורת המקרים החרגים הצדדים התערבותה של עריכאת הערעור.

14. בעניינו, בבסיס הכרעת הדין עומדת התרשומות של ביום"ש קמא מעדתו של השוטר ו楣דות המערעור. התרשומות זו היא אשר הביאה את ביום"ש קמא, בין היתר, להשתכנע "על לספק סביר" כי המערעור עבר את העבירה המייחסת לו בכתב האישום. ביום"ש קבע כי עדות השוטר "מתארת נאמנה ומשקפת את הנסיבות עבור לביצוע העבירה ורישום הדו"ח" - סעיף 5 להכרעת הדין. בהמשך קבע ביום"ש קמא כי "עדותו של השוטר עקבית ומהימנה וכי הוא לא שינה את גרסתו בחקירתו הנגדית. השוטר תיאר את נסיבות האירוע באופן מפורט בדי"ח, הן ביחס לאופן בו הבחן בנאשם (המערעור) מקום עמידתו והן ביחס לאופן ביצוע העבירה על ידי הנאשם (המערער)" - (סעיף 11 להכרעת הדין). ביום"ש קמא גם צפה בسرطان וקבע כי הסרטון מחזק את גרסת השוטר אשר הבחן במערעור אוחז בטלפון בידי ימין צמוד לגלגלי ההגה. זאת ועוד, גם הימצאותו של הטלפון, לאחר עצירת רכב המערעור, במושב הנושא ליד הנהג, מחזק את גרסת השוטר. ביום"ש קמא

לא הסתפק בדברים אלו, אלא המשיך ובחן את עדות המערער, תוך שיקב עיליל כי עדותו של המערער "אינה משכנעת ואני מחזקת את גרסתו" - (סעיף 12 להכרעת הדין). עוד ציין בימ"ש קמא כי המערער "אישר כי בסרטון רואים שיש ברכב מתן טלפון וכי לא היה עלייו טלפון" - (סעיף 14 להכרעת הדין). עוד אישר המערער כי "בתא הcpfot יש טלפון נוסף שמחובר למערכת המולטימדיה". יתרה מזו, ציין בימ"ש קמא כי "הודהתו של הנאשם (המעערר) כי קיים שיחה בטלפון מחזקת דזוקא את ראיות התביעה. מעבר לכך, מעודתו של הנאשם (המעערר) עולה כי היו שני מכשירי טלפון ברכב כאשר אחד מהם היה מונח על הכסא ליד מושב הנהג, דבר המחזק גם כן את גרסת התביעה" - (סעיף 15 להכרעת הדין). בסיכום הדברים, ועל יסוד התרשומות היישרה מהעדים, ביכר בימ"ש קמא את עדות השוטר, על פניו עדות המערער.

.15. בנסיבותיו ובקביעותיו אלו של בימ"ש קמא העומדים בליבת הכרעת הדין, לא מצאתי כל עילה להתרבותי. קביעות אלו אין נמנעות עם שורת המקרים החרייגים המכדייקים התרבותות של ערצתה הערעור. מסקנותיו אלו של בימ"ש קמא מבוססות ונמכחות כבדיע בעדות השוטר, ואף זוכות לחיזוק בסרטון ובמיצאים שבשתה. די בכך על מנת לדוחות את הערעור.

.16. למללה מן הצורך, ATIICHIS לטענת המערער לקיום של סלים ראייתים בדמות היעדר תיעוד, טענה שלא מצאתי בה ממש. אכן, על הדוחות הנtinyim על ידי השוטרים להיות מפורטים דים וכי היעדר תיעוד מתאים, עשוי לעורר במקרים מסוימים ספק באשמו של מקבל הדוח. DAOLOM, אין הדבר מחייב תיעוד כל תג ו>tag של האירוע. די בתיעוד העובדות המקימות את יסודות העבירה ונסיבות ביצועה, וכן יתר הנסיבות אשר היא בהן למד על יכולת השוטר להבחין בבירור כי אותה העבירה אכן בוצעה. מידת הפירוט הנדרשת נגזרת אף ממורכבות העבירה, ואין מקום להטלת חובת תיעוד רחבה יתר על המידה, מקום שהтиיעוד הקים עונה על דרישת דיות הראיות.

.17. אשר לפסק הדין שהפנה אליו המערער רע"פ 6487/12 **דבר נג מדינת ישראל** (15.7.13), לעניין רישום פרטי הטלפון בדו"ח, אצין כי בית המשפט העליון, בהרכבת תלתא, דחה את הבקשה למתן רשות ערעור שהגיש הנאשם אשר הורשע, לאחר ניהול הנסיבות, בעבירה של שימוש בטלפון ניד תוך כדי נהיגה ונדון לתשלום קנס בסך 2000 ₪ ולחדש פסילה על תנאי לשמשך שנים. הנאשם טען בכל הערכאות כי סירובו של השוטר לרשום את מספר הטלפון הניד על אף דרישת הנאשם ממשו כמחלול חקירה שצריך להוביל לizi. טענה זו נדחתה ע"י כל הערכאות תוך הדגשה כי "להעדר הרישום לא הייתה כל השלכה או רלוונטיות לטענות ההליך המשפטי בעניינו". עם זאת, מצא בית המשפט העליון הזדמנות כדי להבהיר כי דעתו אינה נוחה מסירובו של השוטר לרשום את מספר הטלפון הניד שבאמצעותו בוצעה, לכארה, העבירה וסביר כי "... יש להנחות את כל העוסקים במלאת האכיפה בתחום זה, לציין במפורש את מספרו של הטלפון הניד ואת תיאורו של המכשיר, בדו"ח שנרשם על-ידם, ובוואדי שיש לעשות כן, משהתבקשו לכך על-ידי הנהג...".

.18. בעניינו, די בתיעוד שהשוטר ערך על מנת לבסס את יסודותיה העובדיים של העבירה ולהביא

להרשעת המערער בעבירה אשר יוכסה לו, מעבר לכל ספק סביר. השוטר תיעד את מיקומו ביחס למקום הרכב בו נגה המערער, ואת אשר הבחן בו "דרך חלון קדמי ימני, שהה שקופה ולא גורם מסתיר או מסנוור". כי המערער "敖ח ביד ימין מתחת לקו חזה פלאפון כהה". כל אלו ועוד, מצאו ביטוי בנסיבות ביצוע העבירה כפי שתועדו על ידי השוטר. אף לא היה מקום כי השוטר יזהה בדיק איזה פעולה בוצעה בטלפון הנייד על ידי המערער ולא היה מקום גם לרשום את כל פרטי הטלפון ואף לא נתקUSH לכך על ידי המערער. לא לモטור לציין כי השוטר תיאר בדוח כי הטלפון שאחז בו המערער בעת הנגיעה, היה במצב כהה. אין נפקא מינה אם המערער שוחח עם מאן דהוא, אם הוא שיגר או קרא הודעה כתובה, אם הוא הפעיל ישומון קלשו, ועוד כהנה וכנה פועלות הניננות לביצוע באמצעות מכשיר הטלפון הנייד. השימוש המדוקדק שנעשה בטלפון הנייד אינו מעלה ואין מورد, שכן על פי העבירה המנויות, וכפי שציין בימ"ש קמא, די בכך כי המערער אחז בטלפון הנייד בעודו נוהג.

.19. אשר לכל המקובל לעיל, אני מחליט לדוחות את הערעור על הכרעת הדיון.

.20. אשר לערעור על גזר הדיון,cdc להסיר ספק, אצין כי העונש שהוטל על המערער אינו חמור עד למידה שתצדיק את התערכות ערכאת הערעור. נקודת המוצא היא כי בית המשפט יטה שלא להטער בעונש שהושת על ידי הערכאה הדינונית, אלא במקרים שבהם ניכרת חריגה קיצונית ממדיוניות העונשה הנוגגת או הרואיה במקרים דומים, או כאשר נפלה על פני הדברים טעות מהותית ובולטת בגזר הדיון (ראו למשל ע"פ 4124/21 מדינת ישראל ב' רימוני, פסקה 10 (1.6.2022); ע"פ 1222/22 מדינת ישראל ב' נאצ'ר, פסקה 10 (23.6.2022)).

.21. יש לציין כי בהתאם לסעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, משעה שביכר הנאשם להישפט בגין דו"ח תנוועה שקיבל ולנהל משפט הוכחות, אין בית המשפט כבול עוד למסכם הנקוב בהודעת תשלום הקנס - (ראו: ע"פ (ו-מ) 2452/08 נעם פדרמן נגד מדינת ישראל (23.7.08).

בעניין זה, ראוי לציין כי בעקבות הצעת בית המשפט העליון בرع"פ 5465/13 על עזר מор נ' מדינת ישראל (15.12.14), תוקן נוסח טופס 8א' לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 (תיקון תשע"ו-2016), שם הוסף כי :

"mobia baza liduytan, ci am tibkash/ lihishpet -

.....

(ב) בית המשפט מוסמך להטיל עליך עונש החמור מהקנס הננקוב בהודעת תשלום הקנס, ובלבך שלא יעלה על העונש המרבי הקבוע לעבירה".

לכן, לאחר שהמערער יותר על זכותו לשלם את הקנס המקורי וביקש להישפט, בית המשפט אינו כבול בגזר דין לגובה ברירת הקנס המקורי.

.22 זאת ועוד, עיון בಗילוין הרשעוטיו הקודמות של המערער בתחום התעבורה מגלה כי רשומות לחובתו 50 הרשעות קודמות וכי הרשעתו الأخيرة מינואר 2023 עניינה אי אחיזת הגה בשתי ידים. עוד עולה כי המערער הורשע במספר עבירות של שימוש בטלפון, חלקו'ן ישנות, האخرונה מבניהן מינואר 2021. בנסיבות אלה, נוכח הסכנה בה העמיד המערער את עצמו ואת שאר משתמשים בדרך בכך שאחיז או השתמש בטלפון ללא דיבורית, אין סבור כי העונש שהוטל על המערער הוא עונש החורג ממתחם הנסיבות, ולכן דין הערעור על גזר הדין להידחות.

.23 בנסיבות אלה, נוכח העבר התעבורי, אשר נלקח בחשבון בעת גזירת העונש, לא מצאתי כי נפלה שגגה בשיקול דעתו של בימ"ש קמא ולא מצאתי עילה להתערבות בגזר הדין.

סוף דבר:

.24 אני דוחה את הערעור על שני חלקיו, כך שעל המערער לשלם את הכנס שנגזר עליו בביים"ש קמא תוך 90 יום מיום מתן פסק דין זה.

.25 עיכוב ביצוע גזר הדין בטל בזה.

54678313

המצוירות תשליך לצדים עותק מפסק דין זה בדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתן היום, י"ח אדר ב' תשפ"ד, 28 מרץ 2024, בהעדר הצדדים.